

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bordea Alexandru și de partea vătămată Boico Mariana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013 și a sentinței Judecătoriei Florești din 11 iulie 2013, pe cauza penală în privința lui

Bordea Alexandru Alexei, născut la 07 august 1978, originar și domiciliat or. Florești str. M. Cibotaru nr.86.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07 martie 2013- 11 iulie 2013;

Instanța de apel: 01 august 2013- 03 noiembrie 2013;

Instanța de recurs: 14 ianuarie 2014- 05 martie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 11 iulie 2013, Bordea Alexandru a fost condamnat în baza art. 201¹ al.(3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹alin. (8) Cod de procedură penală, la 5(cinci) ani închisoare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că la 27 ianuarie 2013 în jurul orei 11.00, inculpatul Bordea A., la domiciliul său amplasat în or. Florești str. M. Cibotaru nr.86, unde locuiește împreună cu concubina sa Boico Mariana, intenționat i-a aplicat ultimei o lovitură în regiunea spatelui cauzîndu-i suferințe fizice și leziuni corporale sub formă de: echimoză periobdital stînga, traumatism abdominal cu lezare climatică a splinei, hemoragie intraabdominală cea.2000 ml., hemoragie - hematom retroperitoneal și parapancreatic, vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legalănr.14 D din 07.02.2013 se califică ca grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Bordea Alexandru, avocatul Schibin D. în numele inculpatului Bordea Alexandru și partea vătămată Boico Mariana

3.1. Inculpatul Bordea Alexandru, a solicitat casare deciziei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat pe motiv, că partea vătămată inițial nu a spus adevărul în ceea ce privește primirea leziunilor corporale, ulterior, însă declarând că în ziua cu pricina, după aproximativ 30 min. după cearta care a avut loc între ei, primind și o lovitură în spate, ea a căzut de pe scară cu spatele în careva obiecte, lovindu-se tare. Consideră că leziunile corporale depistate la partea vătămată au fost provocate în rezultatul căderii ei de la înălțime, și nu în rezultatul loviturii pe care i-a aplicat-o el.

3.2. Partea vătămată Boico M. a solicitat casare sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu achitarea inculpatului Bordea Alexandru, invocând că la urmărirea penală a dat declarații false în sensul că leziunile corporale pe care le-a primit au fost cauzate în rezultatul căderii ei de pe scară și nu ca rezultat al loviturilor pe care i le-a aplicat Bordea A.

3.4 Avocatul Schibin D. în numele inculpatului, a solicitat casare sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu achitarea inculpatului Bordea Alexandru, invocând aceleași motive, care au fost invocate de către inculpat și de către partea vătămată în apelurile sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, au fost respinse apelurile declarate de inculpat, de avocatul acesteia și partea vătămată ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea, că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, considerând justă concluzia privind vinovăția lui Bordea Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de apel a constatat că instanța de fond a judecat cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, procedură prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală.

S-au apreciat critic de către instanța de apel și afirmațiile aduse de toți trei apelanți, precum că vătămările corporale depistate la parte vătămată au survenit în rezultatul căderii de pe scară și nicidecum în rezultatul loviturilor aplicate ultimei de către inculpat, aceasta, fiind calificată ca o metodă prin care s-ar ameliora situația inculpatului la stabilirea pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că judecând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală instanța de fond 1-a recunoscut

vinovat și 1-a condamnat conform învinuirii formulate - în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) CP, respectînd prevederile alin.(8) al normei de procedură penală vizată.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile nominalizate, au declarat recursuri ordinare, inculpatul Bordea Alexandru și partea vătămată Boico Mariana, care fără a invoca vreun temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului.

5.1. Inculpatul Bordea Alexandru în susținerea recursului invocă aceleași temeiuri declarate în apel și anume consideră că, leziunii corporale depistate la partea vătămată au fost provocate în rezultatul căderii ei de la înălțime, și nu în rezultatul loviturii pe care i-a aplicat-o el. De asemenea la începutul examinării cauzei a fost dus în eroare de către partea vătămată, care ulterior și-a schimbat depozițiile, iar el a acceptat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

5.2. Partea vătămată Boico Mariana în susținerea recursului, la fel, invocă aceleași temeiuri declarate în apel la p.3.2 a prezentei decizii și anume, că la urmărirea penală a dat declarații false în sensul, că leziunile corporale pe care le-a primit au fost cauzate în rezultatul căderii ei de pe scară și nu ca rezultat al loviturilor pe care i le-a aplicat Bordea A.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

Recurenții declarînd recursurile ordinare, nu au invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, Colegiul, lecturînd textul recursurilor, ajunge la concluzia că motivele invocate în acestea, se încadrează la p. 8 alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurenți.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu

întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Reieșind din prevederile art. 414 CPP, instanța de apel, judecând apelurile declarate a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și conform art. 364¹ al. 8 Cod de procedură penală care prevede că *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.*

Potrivit legislației în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei recurate.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursurile repetă textul apelurilor declarat de aceiași autori și argumentele expuse de recurenți au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevând temeiurile care au dus la respingerea apelurilor, soluție expusă în pct.4.1 a prezentei decizii.

Colegiul reține, că vina inculpatului, după cum s-a menționat mai sus, este dovedită pe deplin, or inculpatul pînă la începerea cercetării judecătorești în cadrul instanței de fond a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate printr-un înscris autentic.

În conformitate cu prevederile legislației procesual penale, după depunerea de către inculpat a înscrisului autentic, instanța se pronunță printr-o încheiere, prin care dispune judecarea în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac. Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu pot renunța ulterior, pe parcursul procesului penal, asupra opțiunii de a fi judecată cauza în procedura respectivă.

Potrivit art.364¹ CPP *judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penale, doar dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul și nu solicită administrarea de noi probe.*

În cazul cînd inculpatul contestă încadrarea juridică a faptei, nu pot fi aplicate dispozițiile art.364¹ CPP (*la etapa cercetării judecătorești în instanța de fond.*)

Prevederile art. 364¹ CPP impun, cît se poate de clar, că declarațiile de recunoaștere a faptelor reținute în rechizitoriul să fie dublată de o solicitare de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește.

Formulînd solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței. Renunțarea nu este contrară art.6 §3 lit. d) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziții neavînd caracter absolut.

E de reținut și faptul că pînă la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii a inculpatului, prin care se solicită judecarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ CPP, instanța de fond a verificat dacă:

- *rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 CPP;*
- *actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitatea absolută prevăzute în art.251 alin.(2)CPP;*
- *în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității sau loialității în administrarea probelor;*
- *nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția europeană (de pildă, se reține utilizarea torturii sau a tratamentelor inumane sau degradante pe parcursul audierilor);*
- *fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal;*
- *au fost respectate dispozițiile legale privitoare la începerea urmăririi penale și/sau reluarea urmăririi penale.*

Colegiu penal menționează, că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ CPP, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decît cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Potrivit materialelor dosarului, în timpul judecării cauzei inculpatul a recunoscut integral faptele reținute în rechizitoriu pe art.201¹ alin. (3) lit. a) Cod Penal și în cadrul instanței de fond atît avocatul cît și inculpatul nu au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, fiind de acord cu învinuirea adusă.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încît, hotărîrile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, fiind

descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele recurenților, precum că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

În același context, Colegiul reține, că nerecunoașterea vinovăției la etapa apelului, nu echivalează cu achitarea inculpatului, în raport cu cele invocate mai sus.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că la stabilirea pedepsei inculpatului Bordea Alexandru s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77, Cod penal ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei, persoana inculpatei, circumstanțele cauzei, fiindu-i numită o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, astfel temeieri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bordea Alexandru și de partea vătămată Boico Mariana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013 și a sentinței Judecătoriei Florești din 11 iulie 2013 pe cauza penală în privința lui Bordea Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 12 martie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc

